

ЕКАЛА ХРИСТОУГЕННА:

ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΙΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΟ 1930

ΦΩΝΗ. THE ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΕΧΘΗ ΥΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Τοῦτος εἶναι ὁ κορυφαῖος, ὁ περίλαμ-
προς, ὁ κοσμοῦστορικὸς τίτλος τοῦ θείου βρέ-
φους: «Σωτήρ.» Εἰς δόσους ὅμως ἔχει γίνει
ὑποτονικὸς, νεκροφανὲς τὸ χριστιανικὸ φρό-
νημα καὶ αἴσθημα εἶναι μεταφυσικός, ἀδια-
νόητος ὁ τίτλος τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτῆρος. «Α
πό τὶ μᾶς σώζει ὁ Χριστὸς;» Ἐρωτοῦν διαπο-
ροῦντες: «'Από τὴν ἀρρώστια; 'Ασόβαρη ἀξίω-
σις. "Εχουμε γιατρούς περίφημους στὴν ἐπο-
χὴ μας. Δέν μὲνει χῶρος γιὰ θαύματα. 'Απὸ
τὶ μᾶς σώζει; 'Απὸ τὴν φτώχεια; Πειὸ θετι-
κὴ καὶ ταχύρρυθμη εἶναι ἡ σωτηρία ποὺ μᾶς
ὑπὸσχονται τὰ οιζοσπαστικὰ πολιτικὰ κόρμ
ματα. Μᾶς σώζει, τέλος, ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὴν
ἀμάθεια γιὰ τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς καὶ τοῦ
κόσμου; Μὰ δὲν μᾶς εἶναι ἀπαραιτητος πειὰ.
"Εχουμε σοφους ἐπιστήμονες, σχολεῖα καὶ Πα-
νεπιστήμια. Αὔτα πειὸ θετικὰ διαλύουν τὸν
σκοταδισμό, τὴν ἀμορφωσία καὶ ἀμάθεια. 'Α
πό τὶ μᾶς σώζει λοιπὸν ὁ Χριστός; 'Απὸ τὶ-
ποτε. Γιὰ τούς καιρούς μας συνεπῶς ὁ Χρι-
στός εἶναι ἔνας Σωτῆρας ἔπειρασμένος πειά,
ἀχρείαστος.» Αὕτη εἶναι πολλῶν συγχρόνων
διανοούμενων ἡ θεολογικὴ γνῶμη περὶ Χρι-
στοῦ ὡς Σωτῆρος.

Καμμιά ἀπὸ τίς ἐνστὰσεις, πού ἀναφέρα
με δέν εἶναι ὄλοτελῶς ἀληθική καὶ ἀκλόνητη.
"Ας κάνουμε δύμας τὴν ύπόθεση διτεῖναι. Καὶ
ἔρωτοῦμε καὶ μεῖς τοὺς ἀντιρρησίας: «^τΩ, ἀ-
γαδοὶ, ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν
κακότητα, ἀπὸ τὴν φαυλότητα, ἀπὸ τὴν ἡ-
θικὴ γάγγραινα, ἀπὸ ἐκεῖνο πού στὴ θεολο-
γικὴ γλώσσα ὀνομάζουμε ἀμαρτία;» «Ο Νό-
μος μᾶς σώζει» μᾶς ἀπαντοῦν ἐν χορῷ. Καὶ
ἐμεῖς ἀνταπαντοῦμε: «Μὰ ὁ Νόμος ἀπαγορεύ-
ει καὶ τιμωρεῖ τά φανερώματα τῆς κακότη-
τος. Δὲν κατορθώνει νὰ εἰσχωρεῖσθη στὰ μυστι

καὶ ἄδυτα τῶν καρδιῶν καὶ νὰ ἀλλοιώσῃ καὶ
νά μεταποιήσῃ εἰς τό καλύτερον φαῦλα φρο-
νήματα καὶ ἀκάθαρτες διαθέσεις. Ὁ Νόμος
πάντοτε ὑπῆρχεν. Μὰ δὲν ἐπεξηγογάζετο ἀγί-
ους. Ἡ ἀγιότης διέλαμψε, καὶ ὑπερύψωσε μὸ-
νο τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο, ποὺ εἶχε καρδιά, βα-
θειά ἐπηρεασμὲνη ἀπό τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν
θείαν ἀγάπην. "Αν κανένας καταδίκος τυχαί-
νει νὰ βγαίνει φρονηματισμὲνος ἀπὸ τὶς φυ-
λακὲς, τοῦτο δὲν τὸ ὄφείλει στὴν ἐπίδοση
τῆς ποινῆς, ἀλλὰ στήν ἐπίδραση τῆς εὐσέβει-
ας. Μᾶς τό βεβαιώνουν ὅσοι ἔχουν δουλέψει
γιὰ τὴν βελτίωση τῶν καταδίκων. Ὁ Νόμος
ἀφ' ἔὰν τοῦ οὕτε ἐναντίον τοῦ κακοῦ ἐνστί¹
κτου μπορεῖ νὰ παλαίψῃ νικηφόρως οὕτε ἀ-
γαθοποιὰ σπερματα ἡμπόρει νὰ σπείρῃ καὶ ἀ-
ναπτύξῃ. Δὲν μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ πνεῦμα ἀ-
γαθότητος, πνεῦμα φιλοστοργίας, πνεῦμα φι-
λίας, πνεῦμα ἐντιμότητος, πνεῦμα ἀσυμφερο-
ντολογίας. Αύτο λέγει ἡ καθημερινὴ ἐμπει-
ρία. "Οπου δικαίως βασιλεύει ὁ Χριστὸς, ἐκεῖ
παρατηροῦμεν τὸ ἡδικόν ὑαῦμα τῆς οὐσιῶ-
δους ἀλλαγῆς. Ἐκεὶ μυροβολεῖ τὸ ιερόν ἄν-
θος τῆς ἀγάπης. Ἐκεὶ εὔδοκιμεῖ τὸ πνεῦμο-
τῆς οἰκογενείας καὶ φιλοτεκνίας. Ἐκεὶ ὑπάρ-
χει τὸ πνεῦμα τῆς εἱλικρινοῦς φιλίας καὶ ἀ-
δολως ἀσυμφεροντολογίας. Ἐκεὶ συμβαίνει
τὸ ὑπὸ τοῦ Θείου Πνεύματος περιγραφόμε-
νον «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια,
ὅσα ἀγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὑφημα, εἴτι
ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος.» Στὸ φρόνημα καὶ
στὸν βέο τοῦ εἱλικρινῶς θρησκευομένου Χρι-
στιανοῦ κυριαρχοῦν «ὅσα εἶναι ἀληθινὰ, ὅσα
εἶναι τίμια καὶ σεβαστά, ὅσα εἶναι δίκαια
· νῷπιον τοῦ Θεοῦ, ὅσα εἶναι ἀμόλυντα καὶ κα-
θαοὰ, ὅσα εἶναι ἀγαπητὰ καὶ εὐάρεστα εἴ-

τοί Θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσα ἔχουν καὶ δίδουν καλὴν φήμην καὶ ὑπόληψιν, καθὲ ἀρε τὴ καὶ κἀδε τὶ τὸ ἄξιον ἐπαίνου.», Περὶ τῆς ἡθοπλαστικῆς δυνάμεως τοῦ κοσμικοῦ Νόμου ἡ τῆς θρησκευούσης ἡθικῶς μᾶς ὄμιλεῖ ἡ πεῖρα τῆς κατοχῆς. Μὸλις παρεμερισθῇ ὁ φόβος τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἔκαναν θραύση τά κακοποιά ἔνστικτα. Μὰ δέν ἐκυριάρχησαν εἰς τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν θρησκευομὲνων, ἀλλὰ εἰς τὸ φρόνημα καὶ τὸν βίον τῶν θρησκευτικῶν νεκρωμὲνων ἡ καὶ τῶν στρατευομὲνων ἀνθρήσκων. Ἀπὸ τὸ χειρότερο ὄλων μᾶς σώζει λοιπόν ὁ Χριστός ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν. 'Αφ' ἐνὸς ἔξασθενίζει τὸ ἀμαρτωλόν πάθος καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐμπνέει καὶ κατευδύνει πρός τὰ ὑψηλὰ, τὰ ἔξαισια, τὰ ἄγια μᾶς προτρέπει καὶ μᾶς βοηθεῖ νά γίνουμε ὅντως ἀνθρωποι. Κανένα μας ἃς μὴ ρίχνει εἰς ἀμφιβολίαν ἡ πλήθυνσις τῶν μὴ συγκινούμενων ἀπὸ τὸν τίτλον τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτῆρος τοῦ κόσμου. 'Εφ' ὅσον θά ύπαρχη ἀμαρτία, ἐφ' ὅσον θά ύπαρχη πόνος, ἐφ' ὅσον θὰ ύπαρχη θάνατος καὶ ὁδυρμὸς καὶ ἀτυχῶς θὰ ύπαρχη πάντοτε ὁ Χριστὸς θὰ είναι ἡ μὸνη ἐλπίδα τοῦ κόσμου. 'Η μόνη θεὶα Δύναμις πού θά θωρακίζῃ τὴν ἀντίστασὴν μας κατὰ τῆς ἀμαρτίας, τοῦ πόνου, τὸ φόβον πρό τῆς ἀπειλῆς τοῦ θανάτου. 'Η μόνη ἀγαθοποιὸς δύναμις πού θὰ παρακινῇ πρὸς τὰ δσια. Θὰ ἐμπνέη παρηγορὴν καὶ ἐλπίδα εἰς τὴν δευτεραν μετά θάνατον ζωὴν. "Ἄς προετοιμάσουμε τὶς καρδιὲς μας μὲ τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν μεταμέλεια, ὥστε ὁ θεῖος ἐρχόμενος βρῆ κατάλυμα εἰς τὰς καρδιὰς μας. Καὶ τότε ἐμπειρικῶς θά καταλάβουμε τὸ ὑψος καὶ τὸ βάθος καὶ τὴν ἐπικαιρότητα τῆς ἀγγελικῆς διακηρύξεως: «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτῆρο.»

ΑΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

MΕ ΑΝΑΚΟΙΝΩ
ΣΕΙΣ τους δ Προο
δικαιώσεις Σύμβολος Τυπωτῶν

δευτερός Σύλλογος Τυφλών
·Ελλάδος καί τὸ Ἐθνικὸν
Συμβούλιον Τυρλῶν ·Ελλὰ
δος καλοῦν τοὺς φιλανθρώπους
πους δῆλης τῆς Χώρας διτὶ τὰ
διάφραγμα ἐνινπα, πού κυριο
φρούριον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν δῆ
θεν τῶν τυφλῶν δὲν ἔχουν
καμια σχέσιν μὲ τούς; ἐπι
σήμων καὶ ἀνεγνωρισμένους
δργανισμούς τῶν τυφλῶν καὶ
ὅτι οἱ ἐπαγγελματίες αὐτοὶ
ἐλνεταιλευτὲς τοεπὼ ουν διά
λογαι ισμὸ τους τὰ χρήμα
τα, ποὺ δῆθεν μαζεύουν διὰ
τοὺς τυφλοὺς.

Τέτοια ἔντυπτι, κατὰ τὴν συμβίωσε τοῦ προσπάθεια ἐξυγιάνσεως; τοῦ τόπου. ἀνακινωτιν, εἶναι «Προστια Μὲ καὶ θε τούπο. Διὰ νὰ μή σια ἀπόγων τυφλῶν», Βῆμα μᾶς: Θεωροῦν δόλους «τιν φτῶν τυφλῶν», «Δελτίον 'Ελ λούς».

Η ΒΛΙΣΦΗΜΙΑ

Θεωροῦμε χρέος μας, ἐν
δψι τῶν ἔօριῶν τῶν Χοι
στουγένων, νά ἐπισημάνω
ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ ἵναι
ἐντροπή εἶναι βὰ
ναυσος καὶ ἀπροάδεκτος σημ
περιφορά· εἶναι τραυματι-

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

με διά μία ἀκόμη φορὰ τὴν | σιαδὸς τῆς εὐγενεστέρας πίστης
ἀπατεωνικὴ δρᾶσιν αὐτῶν ως καὶ ἐλπίδος τοῦ ἀνθρώπου
αὐτῶν αἰτοκλήσιμων «προσαίτε πονεῖται στύγια τοῦ Πολ

τῶν τινας οὐρανού τοῦ Ιησοῦ
τιμοῦν

“Οποιος βλασφημεῖ εἰς τὸν ἡγίαν θεόν παραίφων Δαυΐδον, ἐὰν δὲν πιστεύῃ στὸν Θεόν τον καὶ βλασφημεῖ, σκιασαχθεῖται Ελεύθερος φρέλος. Καὶ ἀποδεικνύεται βλάσφημος ἡ γένεσις τοῦ Ιησοῦ”

*δεύοντα μέ δλη τὴν κοινωνία.
Ἐλναι καιρὸς νὰ τοὺς κο-
πῆ ἡ ἀσκησὶς αὐτοῦ τοῦ ἐ-
πιγγέλματος. Αὔκετὰ μὲχοι
τῶρι. Πρόσπει δλοι μας νά
συμβίλωμε στήν προσπά-
θεια ἔξυπιάνσεω; τοῦ τόπου.
Μὲ καίθε τοίπο. Λιὰ νὰ μή*

*με κίνη τρόπο. Ήταν μη
μᾶς θεωροῦν δόλους «τυφ
λούς».*

Η ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ εἶναι να κηρύξουν αυτοψιδοτά
τρα καὶ τῶν βλαύσων α
τῶν ἀνθρώπων εἰδῶν Νὰ ἐφ
μισθῇ μὲ σκληρότητα δ
μος Καὶ νὰ πέσῃ ἐπὶ τῶν
νοήτων γεφυλῶν τοὺς βαρ
δούς πέλεκυς τῆς Δικαιοσύνης

卷之三

Ο ΑΦΘΩΔΗΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

ΑΦΘΩΔΗΣ πυρετός
μαστίζει τὴν Ἐδώπλη^{την}
και τὴν Ἑγγὺν: Ἀνατολή^{την}
Στήν Ἑλλάδα ἔκρωντες
πῦλες οτόι γουό "Ἐβοον.

*Αλλ' ἐλήφθησαν ἔγκαιον
δομιτικὰ μὲτρα, ποὺ ἀπέτρε-
ψαν τὴν εἰσβολὴ του στό-
Ἐλληνικὸ χῶρο. Τό γε τον
γεῖτο Γεωργίας στὴν προνε
μὲνη περὶ πιάσιν προσέφερο
ἀνεκτίμητο ὅπλοσεία στὴ
κτηνοτροφία μας: ἀλλὰ κα
στὴν Ἐλληνικὴ Οἰκονομία γ
υμάτεσσα.*

Νά ἐλαμβάνοντο τάχα πο
απὸ λιανῶς πρόδουσιά ἀπο
λεσμιτικά μέτρα; Τέτοια ἀ
πίνιησιν δὲν εἶναι εὐσολ
νὰ πάρωμε ἀπὸ τούς ἀνθρω
ποὺς, πού μὲ τὴν διαγωγ
τοὺς κατέστησαν ἀναπόθετο
κτο τὴν ἐπέικασιν τοῦ Σιρ
τοῦ. Λιδιτες ενδίσκονται κα
οὶ ἔδιοι σὲ ἀμηχανία,

—

Σ Ε ΠΟΛΛΑ χωρία ὃ πάρκων ἐνιός τεῦ κα τωκημένου χώρου νεκροτα φεῖα. Καὶ ἄλλοτε ἀσχοληθῇ κυμε μὲ τό ἔδιο θέμα διεξο δικλιτεοα. Καὶ ἐποτείναμε νὰ ληφθοῦν ἀπὸ τὶς ἀρμόδιες ὑγειονομικὲς καὶ ἀπυνομικὲς ἀρχὲς τοῦ Νομοῦ μέτρα, σὲ συνεργασὶν μὲ τοὺς Δήμους καὶ τὶς Κοινότητες, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν καὶ κατασκευὴ τῶν νεκροταφείων μακράν τῶν κατωκημένων χώρων.

Εἶναι γνωστοί οἱ λόγοι, ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν ἐνέργειαν αὐτῇ. Εἶναι βασικῶς λόγοι ὑγείας. "Υστερα αἰσθητικοί. Καὶ ἀκομη καὶ πραγματικοί, διότι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χηρισμοπιηθῇ ὁ χῶρος τῶν νεκυοταφρίων διά οἱ ισπεδοί πιλησιν. Επιβλέπεται λοιπὸν κατά νὰ γίνη. Καὶ μάλιστα ναι εὐχάριστος. Καὶ εἶναι ἀσφαλῶς ἀποτέλεσμα καὶ αὐτὴ τῆς δρᾶς καὶ δυοῖς παλιτικής, πιὸν ἐφράσυσε μετά τὸν Ἀπρίλιον ἡ Ἐτιναστικὴ Κυβερνήσις. "Ἐπρεπε κάποιες νὰ σταματήσῃ ἡ αἴματοργία τῆς μεταναστεύσεως. Καὶ ἐπρέπε δι' αὐτὸν νὰ ἐλθῇ ἡ 21 Ἀπριλίου 1967;

